

INFORMATIEBRIEF AAN DE VRIENDEN VAN HET KITALE AIDS PROGRAMME

Kitale, 13 maart 2011

Beste mensen,

Wat gaat de tijd snel voorbij. Het is alweer de hoogste tijd voor een nieuwsbrief, deze keer uit een ongewoon warm en droog Kitale. Wat een verschil met het witte en koude Nederland dat ik tijdens mijn bijna 6 weken durende verlof eind vorig jaar aantrof. Het was erg leuk om verschillenden van jullie weer te zien, maar helaas lukte het niet om veel bezoeken af te leggen. Daarvoor werkten de reismogelijkheden niet erg mee.

Sinds de vorige nieuwsbrief in oktober jl is er veel gebeurd. Er is veel werk verzet door ons KAP-team en de vrijwilligers hier in Kitale, evenals door de leden van ons Kenyaanse NGO bestuur. Ook in Nederland heeft men niet stil gezeten en hebben de mensen van de Stichting Vrienden van het KAP zich op allerlei manieren ingezet voor de voortgang van ons werk. Het is dan ook erg fijn te merken dat er veel leven in de KAP-brouwerij is!

1

Wat onze activiteiten betreft kunnen de meeste worden uitgevoerd, ze oogsten doorgaans nog altijd heel enthousiaste reacties en goede resultaten. Onze organisatiestructuur wordt steeds beter uitgewerkt, wordt daardoor sterker en we blijven allemaal bijleren.

Heel bijzonder is zeker ook dat we dankzij de 'Missie Verkeersmiddelen Actie' (MIVA) met een nieuwe auto ons werk kunnen voortzetten!

Ander goed nieuws is dat ik mij weer als lekenmissionaris mocht aansluiten bij de 'Missionarissen van Mill Hill'. Daarnaast kan ik ook mijn contact met 'Mensen met een Missie', door de Permanente Ontwikkelingswerker regeling, voortzetten.

Wel is het hard trekken! Er is veel te doen maar je kunt nooit opschieten, de meeste dingen gaan erg langzaam. Bovendien is onze oudste medewerker Francis per 31 december jl. met pensioen gegaan en is het nog niet gelukt om een nieuwe geschikte 'veldwerker' te vinden. Fondsenwerven blijft een zeer intensieve bezigheid. Over het afgelopen jaar heeft alleen al het KAP-Kitale contacten onderhouden met minstens 19 verschillende organisaties, waarbij 12 uitgebreide aanvragen werden geschreven en vele bijeenkomsten bijgewoond. Gelukkig waren 2 van deze aanvragen succesvol.

De inspanningen van de besturen van NGO in Kenia en de Stichting in Nederland én natuurlijk de geweldige giften van vele Vrienden hebben ervoor gezorgd dat we er nog steeds mogen zijn!

De situatie in Kenia blijft spannend. De zaak van het 'Haagse' Internationale Gerechtshof, dat het geweld in 2007/08 onderzoekt, houdt ook hier de gemoederen behoorlijk bezig. Begin april moeten zes topfiguren (waaronder vier vooraanstaande politici) voorkomen op het Internationale Gerechtshof, waar zij worden genoemd als de belangrijkste organisatoren van het crisisgeweld in die periode.

Bovendien komen de verkiezingen van 2012 met rasse schreden dichterbij. Veel deelnemers aan onze vredesactiviteiten worden door deze ontwikkelingen op de proef gesteld.

Zoals u weet heeft de Stichting Vrienden van het Kitale AIDS Programma een (Nederlandstalige) website: www.aidskitale.com

Sinds kort is er ook een Engelstalige bijgekomen. Deze maakt deel uit van een groter initiatief, waar projecten via internet informatie kunnen delen en waar potentiële donateurs terecht kunnen voor ondersteuning. Kijk hiervoor op www.akvo.org en ga naar 'Focus Areas', dan naar 'Healthcare' waar we te vinden zijn onder 'HIV/AIDS Education Programme'.

MAAR LET OP: Laat je niet misleiden door de mededeling 'Fully Funded'. Dit is namelijk alleen waar voor het jaar 2011. Voor 2012 en daarna zitten we nog helemaal in de strijd! Bovendien worden sommige bijdragen ook gebruikt voor hulp aan enkele individuen-in-nood. Deze vallen onder een administratie afzonderlijk van KAP.

Tijdens het voorbereiden van deze brief was ik ook bezig met het bijwerken van wat statistieken voor onze cursusinhoud. Zo las ik in 'Kenya Demographic and Health Survey 2008-09' dat de bevolking van Kenia de afgelopen decennia behoorlijk is gegroeid:

van *10,9 miljoen* mensen in 1969 naar *39,4 miljoen* in 2009.

Maar liefst drie vijfde hiervan - zo'n 24 miljoen mensen - was onder de 25 jaar.

Het percentage van de bevolking dat - volgens onderzoek - HIV seropositief is heeft zich vanaf 2003 min of meer gestabiliseerd (6,3% in 2008/09).

Bovendien worden er in Kenia jaarlijks naar schatting *166.000 nieuwe besmettingen* geteld. Vanwege lichamelijke en sociale kwetsbaarheid zijn meisjes en vrouwen over het algemeen veel meer HIV geïnfecteerd dan jongens en mannen, in de leeftijdsgroep 15-24 jaar zelfs meer dan 4 keer zoveel.

Vrouwen zijn het meest geïnfecteerd in de leeftijdsgroep 40-44 jaar, mannen in die van 35-39 jaar.

Dit soort gegevens zijn natuurlijk een speciale uitdaging voor een gevarieerd HIV preventieprogramma als het onze. Alleen al de vraag wie al deze nieuwe landgenoten over AIDS zal gaan leren?

Kort geleden bekeken we de resultaten in het jaarrapport 2010 van ons programma.

Zoals jullie weten zijn per 2010 onze activiteiten verdeeld over een zestal projecten. Al deze projecten volgen een proces van gemeenschapsmobilisatie, gevolgd door basis cursussen (workshops) en vervolgactiviteiten.

Misschien is het leuk om even mee te kijken naar het volgende overzicht:

Basis Cursussen in 2010:					
	Wat			Aantal cursussen gehouden	Aantal Nieuwe Vrijwilligers Opgeleid
		Wie	Duur		
A.	'Veilig Gedrag' Cursussen voor:				
	1.	Leiders	3 dagen	1	37 leiders
	2	AIDS Gemeenschapseducatoren*	6 dagen	1	44
	3	Gespreksleiders	3x2 dagen	4	46
B.	'Onbereikte Jongeren'		6 dagen	2	90
C.	Verslavings-Preventie Werkers		5 dagen	2	71
D.	Vredeswerk Cursussen voor:				
	1.	Het Kiboroa Vredescomité	3 dagen	2 + vele bijeenkomsten	50 vertegenwoordigers
	2.	Algemene Vredeswerkers	3x2 dagen	3	34
E.	Participerend Theater		5 dagen	1	38 acteurs
				TOTAAL	410
F.	Voor 'Geïnfecteerde en hun Naasten' vond nog geen speciale cursus plaats				

* 'Wijk AIDS Werkers' (doen meer dan voorlichten en adviseren, er zit ook een element van zorg in ...)

Vervolgactiviteiten in 2010:

- 65 vervolgcursussen (1 dag elk) voor zowel nieuwe als oude vrijwilligers;
- minimaal 276 begeleide educatiesessies,
- daarnaast zijn er ook veel activiteiten (bijeenkomsten, gesprekken, begeleiden naar HIV testen, theatervoorstellingen enz.) zonder onze aanwezigheid gehouden.

3

Van 2002 - 2010 zijn er **1862 vrijwilligers volledig opgeleid**. Hiervan is naar schatting een derde tot de helft nog min of meer actief.

Afgelopen november gaven twee jonge 'gemeenschapseducatoren' van een middelbare school ons spontaan een opstel waarin zij hun ervaringen van deelname aan onze activiteiten hadden opgeschreven:

Juliet schrijft: "Voordat de cursus me te hulp kwam waren er veel uitdagingen in mijn leven waarvan ik geen idee had hoe daarmee om te gaan. Ik wist niet echt wie ik was en maakte steeds de verkeerde beslissingen.

Iets wat mij bovendien erg dwars zat was de relatie met mijn vader. Ik was hem in de loop van de jaren gaan zien als een harteloze man, een monster. Ik voelde me wanhopig en dacht dat God tegen mij was. Ik overwoog zelfmoord, maar dat durfde ik niet.

Toen kwam gelukkig de cursus. Deze hielp mij erg. Ik kon al het verdriet en de boosheid die in mij waren naar buiten brengen. Dankzij de cursusleiders en de andere deelnemers die er waren om naar mijn verhaal en problemen te luisteren. Onmogelijke dingen bleken daarmee mogelijk te worden. De cursus veranderde mij als persoon. Ook mijn gevoelens voor mijn vader veranderden. Stel je voor, ik heb hem zelfs geconfronteerd en we waren in staat om als vader en dochter met elkaar te spreken. Dat was het beste moment van mijn leven.

Behalve de verbeterde relatie met mijn vader heb ik in de cursus ook veel over andere dingen geleerd die onze maatschappij beïnvloeden. Het onderwerp wat mij het meeste raakte was AIDS. Dit treft ons vooral als jongeren. Waarom? Omdat we er niets van weten!

Je krijgt het vooral door seks en daar zijn wij als jongeren toch veel mee bezig. Ik waardeer het erg dat de cursusleiders openlijk over seks praatten. Onze ouders en leraren hadden die moed nooit en hoe langer ze zich stilhielden hoe meer wij onze levens kapot maakten'.

Dankzij de cursus heb ik bovendien de moed verzameld om op te staan en mijn nieuwe kennis over deze hele gevoelige onderwerpen ook aan mijn mede studenten en andere jongeren door te geven. Ik kan er nu vrijuit over praten. Ik weet zeker dat ik ergens een leven ten goede veranderd heb, net zoals de cursusleiders die van ons hebben veranderd.

Graag zou ik aanbevelen dat KAP nog meer jongeren bereikt. Als vrijwilligers zijn wij meer dan bereid te helpen maar sommigen zijn buiten ons bereik. Vooral diegenen die wanhopig zijn over hun leven. De maatschappij is aan het rotten, gezinnen en families breken uit elkaar en mensen als jullie zijn hard nodig om de hoop in die levens te herstellen waar men deze verloren heeft. De jongeren zijn de leiders van morgen en zonder hen zullen we geen beter morgen hebben. Maar bovenal nogmaals heel erg bedankt voor jullie inspanningen om ergens levens te redden. Als BPMer (*gemeenschapseducator*) ben ik van mening dat we nu allemaal ergens een goed begin hebben gemaakt!!!"

Grace is het in veel opzichten met Juliet eens.

Zij vertelt dat in haar rol als AIDS-educator haar medestudenten naar haar luisteren, en hun gedrag veranderd hebben. Over het onderwerp AIDS zegt ze dat "de meesten het nooit begrepen maar dat dat nu (door de *BPMers'* activiteiten) veranderd is."

Zij zegt veel geleerd te hebben over de discriminatie rondom AIDS. "Ook ik heb altijd naar mensen met AIDS gekeken alsof ze niet in deze wereld thuishoorden. Maar ik begrijp nu dat deze discriminatie zelfs tot de dood kan leiden en ook dat we het allemaal kunnen krijgen. Zijn we niet geïnfecteerd dan zijn we toch zeker wel aangedaan door het virus dat onszelf en anderen om ons heen bedreigt. We moeten proberen te begrijpen hoe andere mensen lijden.

Ik heb ook geleerd dat ik zelf zo goed mogelijk keuzes kan maken die mij helpen. Bovendien ben ik erg dankbaar de diepe feiten te hebben geleerd over drugsverslaving en mensenhandel. Hierdoor ben ik nu in staat me te weren tegen deze slechte dingen in de wereld."

Beide meisjes zeggen dat het delen van ervaringen, 'het helpen dragen van elkaars lasten' hun erg heeft geholpen om hun leven anders in te richten.

4

Mag ik jullie ten slotte allemaal van harte bedanken voor jullie interesse, bemoediging en geweldige giften! Deze hebben ons niet alleen op de been gehouden, maar ook helpen lopen. En zo te merken lopen we niet voor niets!

Alle goeds gewenst en een hartelijke groet,
Jacinta.

Jacinta van Luijk - Kitale AIDS Programme - P.O.Box 371 - (30200) Kitale - Kenya (Oost Afrika)
E-mail adres (zowel programma als persoonlijk): kitaleaidsprogramme@gmail.com

---

Donaties zijn welkom op: Bankrek.nr: 5160239 t.n.v. Stichting Vrienden van het KAP of 1066957 t.n.v. Missiehuis Mill Hill Oosterbeek t.b.v. "Kitale AIDS Programme" of "Jacinta van Luijk" (*voornaam voluit*). ANBI erkend.

ons werk wordt gesteund door

Een initiatief van Edukans, ICCO en Kerk in Actie